

איור: קרן יערי

פשוט אהבה

שירים

"עמקים-תבור" תשס"ח

פשוט אהבה

שירים

”שירה” מס’ 1

עמקים תבור - תשס”ח

פשוט אהבה
Simply love

הפקה : גלינה פילר [ספרנית]
עיצוב : אסף פורת [יא']
איור העטיפה : קרן יערי [יא']
איורים : זינה ירמנקו [יב']

תשס"ח, 2008

סדר השירים

10	רסיסים \ סיון שץ
12	תמיד תהיי שייכת לו \ סיון שץ
14	אולי \ יותם לוי
15	זה לא עבר וזה לא יעבור \ יותם לוי
16	הסירי את האופל מעליי \ יותם לוי
18	מפת העולם תלויה אל מול עיני \ ארגמן צונץ
19	יושב בתוך הכיתה \ ארגמן צונץ
20	השיר הוא לך \ ארגמן צונץ
22	לצד התהום שנפערה \ עטרה אל-האיך
24	על אהבה ונעורים נצחיים \ תומר שיבולי
25	הפגישה הבאה \ תמה ספיר
26	על אהבה ואנכי \ תמה ספיר
28	זאת ציפור אחת \ יובל גזית

על שירת האהבה

האהבה התלויה בדבר אינה פשוטה כלל גם אם היא "פשוט אהבה"

"פשוט אהבה" שם קובץ השירים היוצא לראשונה בבית הספר "עמקים- תבור". האהבה היא פיתוי שיש להיזהר ממנה, אמר הפילוסוף. הוסיף המשורר- אהבה זה תמיד מסובך ונמאס... ושירים מזכירים את מה שאולי רצינו לשכוח.

במסגרת פרויקט "מצעד הספרים" וביוזמתה המבורכת של גלינה פילר, ספרנית בית הספר, התקיימה תחרות "המוזות לא שותקות"- לכתבת שירים. המוזות שלחו חיצו קופידון ובית הספר על תלמידיו ועובדיו משכו בעט האהבה ובכאב האהבה. השירים הנבחרים הוצגו לתלמידים באופן אנונימי והם בחרו את "שעשו להם את זה".

סיוון שץ [ח'], הזוכה במקום הראשון על פי בחירת התלמידים, מצאה עצמה מחליפה פרצופים כעוסים. מנסה להרכיב את הלב שנשבר בה לרסיסים. לחבר בכוח אהבה, שנאה ואפילו קנאה. מכל אלה, מה שנותר שלם בתוכה היה החלק החסר.

יותם לוי [ט'], מי שזכה במקום השני, מסתכל בצער, מקום משכנה של האהבה. הוא קורא לאהובה שתסיר מעליו אֶת האופל, כי בִּיחָד הם יהיו בלתי מנוצחים וביחד לא יגבור עליהם אפילו אלוהים. **ארגמן צונץ [יא']**, הזוכה במקום השלישי, מבקש להגדיר את האהבה הבלתי ניתנת להגדרה ומגלה כי יש באהבה דבר אחד מיוחד- האהבה היא המחלה היחידה בחיים שמשכיבה שני אנשים. צונץ, כנראה, עדיין לא חלה במחלה, שהרי ליבו הולך ומתייבש כמו שעון מתקתק, ואין יפה יותר מדימוי כה שובר. **אצל עטרה אל האיק** חבל ההצלה המתגלה בצד התהום שנפערה, מטעה, מסיט ומפתה. את החבר היא מצאה לפעמים קצת שבור. אם יותם חושב כי האוהבים יחד הם בלתי מנוצחים באה עטרה ותאמר כי האוהבים הם כוח יקר, כוח שלא תם.

בעולמו של **תומר שיבולי [יא']** העבר, ההווה והעתיד באים בערבוביה. בזמן לא זמן משתוקק הוא לאחת יחידה, שבדמיונו כבר הבטיח אותה לעצמו. הוא תר אחריה במדבר האינסופי, בעיירות ובכפרים. כואב את האהבה ומייחל לאיחוי שני הלבבות שינחו בצל מעיין.

תמה ספיר [ח'] חולמת אגדות. עולם של נסיכים ונסיכות. בחלומה היא מוצאת את גיבור חייה ומבטיחה לו אמונים בתנאי שלא יתעורר משנתו. אלא הערות, המציאות, היא נחלת האבדון. בנחלה זו היא חווה את הלבד ומשום כך תעדיף לחיות מחלום לחלום, אולי תזכה למצוא שם גיבורים. גם אם יתחלפו, הם יהיו עברה גיבורי אהבה.

אצל יובל גזית האהבה היא ציפור הדואה מעל שמיים כהים, מרחפת במרחבי האינסוף. במסע אהבה זה, כמו חכם יווני, הוא יודע, כי אֶת מה שֵׁיֵשׁ לָנוּ יֵשׁ וְאֶת מה שְׁאִין לא נוכל לְהַכִּיל.

קן יערי [יא'], מי שטרחה על כריכת הספר, מעידה כי תעדיף לצייר ולא לכתוב על אהבה - מספיק לי המבט, מספיקה לי הנגיעה כדי לשאוב אותי לעולמך, היא תאמר.

זינה ירמנקו [יב'] העדיפה לתת לחריטות עטה לזרום בהשראת כוחה של שירת האהבה. **אסף פורת [יא]**, באהבה, כמו תמיד, הקדיש שעות מזמנו כדי להוציא לפועל ספר בעיצוב יפה.

קובץ השירים "פשוט אהבה" מוקדש לכל החווים אהבה, חולמים אהבה ומשתוקקים לאהבה.

סיוון שץ

קוראים לי סיוון שץ.

אני גרה בקיבוץ מזרע ואני לומדת בכיתה ח'4.
אני אוהבת לשחק, לשיר, לרקוד ולצייר,
למרות שאני לא ממש טובה באלה.

אני הכי אוהבת לכתוב שירים וסיפורים.
התחלתי לכתוב בערך בכיתה ה'.

אני ממש אוהבת סרטים ומוזיקה טובה,
כי מה צריך יותר בחיים חוץ מחברים
טובים ומוזיקה?

רסיסים

יושבת על הארץ, בוכה, מחליפה פרצופים כעוסים
 מנסה להרכיב את הלב שנשבר לרסיסים.
 שברת אותו בלי פחד
 בכלל לא זוכר איך היינו ביחד
 איך זרקת אותי בכח אל האדמה
 איך נשארתי שם לבכות ולא אמרתי מאומה

תבין זה כואב
 שנשבר לך הלב
 תבין זה מאכזב
 לשנא את מי שאתה הכי אוהב

מתעצבנת מנסה לחבר הכל בכח
 אני רוצה לקום, לעזוב, לצרח, לברוח.
 אבל נזכרת איך עזבת והשארת אותי לבד
 אז אני שוב מעבירה חלקים מיד ליד
 אבד לי הכל, האהבה השנאה ואפלו הקנאה
 רק חלק אחד נשאר לגמרי שלם
 החלק שלך בלבי. לעולם לא יעלם.

תבין זה כואב
 שנשבר לך הלב
 תבין זה מאכזב
 לשנא את מי שאתה הכי אוהב

תבין זה כבר ברור
 שהלב שלי שבור
 תבין, זה כבר אבוד
 אז שוב נשארתי גלמוד

- השיר "רסיסים" זכה במקום הראשון על פי בחירת תלמידי ז' - י"ב ב"עמקים תבור"

תְּמִיד תְּהִי שִׁכְתָּ לּוֹ

עֲכָשׁוּ לֹא נִשְׂאָר לָךְ מֵה לּוֹמֵר
פְּרֻקְתָּ אֶת הַכֹּל וּבְרַחֲמֶיךָ
וְהוּא פֶה וְכוֹתֵב לָךְ וְשֵׁר
אוֹלֵי אֶת עֲדִין אוֹהֶבֶת אוֹתוֹ

הָאִם אֶת נִשְׂאָרְתָּ נֶאֱמָנָה
הָאִם אֶת עֶרְהָ אוֹ יִשְׁנָה
הָאִם אֶת זֹכְרֶת כָּל סְמִטָּה וּפְנָה
הָאִם אֶת עֲדִין אוֹהֶבֶת אוֹתוֹ
הָאִם אֶת עֲדִין אוֹהֶבֶת אוֹתוֹ

הַחִיּוֹן שְׁלוֹ מִמִּיס אוֹתָךְ
בְּכָל פְּעַם שֶׁהוּא עוֹבֵר
לָמָּה אֶת מִמְשִׁיכָה לְסָרֵב
עֲדִיף לָךְ שׁוֹב וְשׁוֹב לְהִתְאַהֵב?

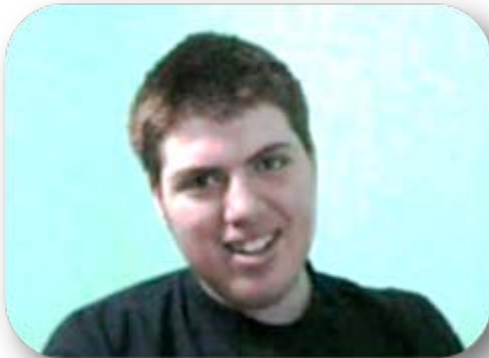
הָאִם אֶת נִשְׂאָרְתָּ נֶאֱמָנָה
הָאִם אֶת עֶרְהָ אוֹ יִשְׁנָה
הָאִם אֶת זֹכְרֶת כָּל סְמִטָּה וּפְנָה
הָאִם אֶת עֲדִין אוֹהֶבֶת אוֹתוֹ
הָאִם אֶת עֲדִין אוֹהֶבֶת אוֹתוֹ
אֶת עֲדִין אוֹהֶבֶת אוֹתוֹ
הִיִּית וְתִמִּיד תְּהִי שִׁכְתָּ לּוֹ.

יותם לוי

אני יותם לוי, כיתה ט', אוהב לכתוב שירים, להלחין, לשיר, בעיקר ליצור.

אני כותב שירים מגיל צעיר מאוד. הייתי כותב המון, כמעט כל הזמן וכמעט על כל דבר. אני גם שר מגיל צעיר עוד יותר.

כל מה שראיתי, כל מה שאהבתי, כל מה שהפריע לי, מהר מאוד היה כתוב על דף, אחרי כמה זמן הגיעו להם חרוזים ומשם עם השנים הם רק מתפתחים.

בהתחלה כל שורה התחרזה עם הבאה, והשיר היה בנוי וכתוב בצורה ילדותית, לאט לאט השירים נעשו יותר ויותר בוגרים, והלחנים, עם הזמן נהיו קצת יותר בסדר.

אני זוכר שכשהייתי בכיתה ז', אחותי הסתכלה על אחד השירים שלי ואמרה: "הוא כותב שירים כמו שאני כתבתי בכיתה י'!" לקחתי את זה כמחמאה לגמרי. פה ושם יצא לי להציץ בשירים שלה, ורואים שהיא לא מפתחת את הכישרון שלה. זו בחירתה, אבל אני מתכוון להקדיש לזה את מה שאני יכול!

אל תחשבי שלא נסיתי
 לומר דברים שקרו
 אל תחשבי שלא מחקתי
 את הדברים שלא היו
 בתוך כל העולם
 נמצא דבר שאין כמותו
 אם נסתכל בצער
 אולי נראה אותו
 אם תבואי אולי תראי אותי
 ליד כל הסדקים
 שלא נסגרו
 הסדקים שאולי לא יסגרו

העולם אולי קשה
 אולי לא קל להמצא
 אך בסוף מגלים
 שיש דברים קשים יותר
 אל תותרי
 על כל מה שעברנו
 אל תשכחי
 את כל מה שלא שכחנו

אולי זה קל
 אולי זה לא
 אולי בסוף נמצא הכל
 תהי אתי
 תעזרי לי גם
 נראה עולם
 נסלח ולא נשכח

אז תסלחי לי עכשו
 אין לי כבר מה לומר
 אם תלכי ודי

זֶה לֹא עֵבֶר וְזֶה לֹא יַעֲבֵר

זֶה לֹא עֵבֶר
אוּלַי לְךָ הִיְתִי גִבּוֹר
אֲךָ בִלְעֲדִיךָ אֲנִי נִשְׁבֵּר
וְזֶה לֹא יַעֲבֵר

אֵל תִּגִּידִי שְׁלֹא
אֵל תִּגִּידִי שְׁכֹן
רַק תִּבּוֹאֵי אֵתִי אֶת הַכֹּל נִתְקַן
רַק תִּנִּי לִי אֶת יָדְךָ
אֶת עוֹד תִּמְצָאֵי לִי מְקוֹם בְּלִבְךָ

אֵל תִּשְׁפָּחֵי אֶת הַיְלָדוֹת שְׁלֵנוּ
הַרְבֵּה דְבָרִים קָשִׁים עֲבַרְנוּ
בִּיחַד אֲנַחְנוּ בִּלְתֵי מִנְצָחִים
וּבִיחַד לֹא יִגְבוֹר עָלֵינוּ אֶפְלוּ אֱלֹהִים

זֶה לֹא עֵבֶר
אוּלַי לְךָ הִיְתִי גִבּוֹר
אֲךָ בִלְעֲדִיךָ אֲנִי נִשְׁבֵּר
וְזֶה לֹא יַעֲבֵר.

הסירי את האופל מעליו

אני נמצא באמצע רחוב סוער
מיליון אנשים
קר בחוץ, אני מתקרר
מרב הקר אני רועד
מיליון אנשים סביבי אבל אני בודד.

מתי כבר נפגש
מתי תבואי אלי
בחיוך כובש
בואי תסירי את האפל
מעלי.

עוד מעט יהיה מאחר מדי
בואי תוציאי את החשך
מעלי
לעולם לא תצטערי
אם תבואי ותחזרי אלי
מי יתן ותשובי אל חיי.

לאט לאט נסגר יותר ויותר
את שוב חוזרת ואומרת
את לא ממהרת
אבל הזמן רץ ואני נחלש
זה רק אני ואת בתוך
המגרש.

ארגמן צונץ

נולדתי ב- 28.05.91

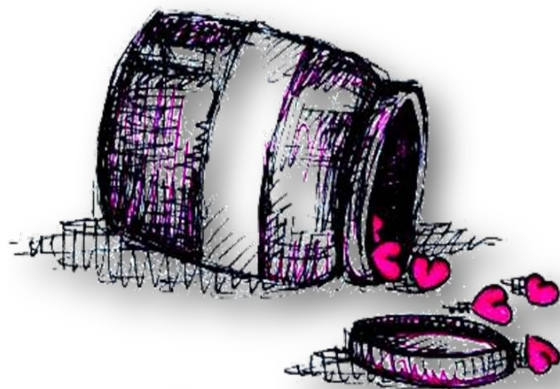
קוראים לי ארגמן אבל אתם יכולים לקרוא לי צונץ. כן, זה השם משפחה שלי אבל בשנים האחרונות הוא אומץ ככינאי שלי. אני בן 17. כשתראו אותי לא תדעו את זה וגם כשאני אגיד לכם אתם תצחקו. בקיצור, אני מאוד אוהב להוציא אנרגיה. כל פעם בצורה אחרת:

אני משחק הוקי (רולר לא קרח), מחליק על רולר בסטריט, מחליק על סקייט, מצלם דמואים שלי ושל חברים, עורך חובבן בוידאו, מתמחה בפרוטושופ, וחולה על משחקי רשת במחשב בעיקר 1.6 COUNTER STRIKE (משחק יריות אונליין).

לפעמים אני מוציא אנרגיה וכעס גם בדרכים שקטות: כותב שירים, מצייר שטויות, וכותב סיפורים קצרים. אני לא עושה דברים שאני לא נהנה מהם, אבל לפעמים חייבים. אבא שלי עובד בחו"ל ולכן בתור בן בכור בבית אני עוזר לאמא שלי ברוב עבודות הבית, אך לפעמים אני משתמט מהם. אני מאוד אוהב את המשפחה שלי אפילו שאני רב עם האחים שלי המון. בקיצור, זה אני, מקווה שתיהנו. ארגמן.

מפת העולם תלויה

מפת העולם תלויה אל מול עיני
 כל המסלולים פתוחים בפני
 אני ואת יושבים ומתכננים מה נעשה
 בהמשך החיים.
 מבחוץ אני כמו סופה ללא טפת עָצב
 אבל מבפנים אני כמו גופה
 כי בהמשך החיים את לא תהיי אתי
 את תהיי בעולם הגדול בלעדי
 רק עם הבחור שגנרם לך לבָרַח
 והלב שלי הולך ומתִיבֵשׁ
 כמו שהשעון מתקתק.

אהבה זאת מלה מאוד לא ברוכה
 אין לה הגדרה אחת
 אחד נגיד שהוא מרגיש מיחד
 האחר נגיד שהוא מרגיש מוֹזָר
 אבל יש דבר אחד מיחד
 אהבה היא המחלה היחידה בחיים
 שמשכיבה שני אנשים.

יושבים על המטה
 מדברים על העתיד
 עדן לא ברור
 מי ומה ומה ומי
 אבל הלב שלי הגיע לסופו
 ואני עוצם עינים ואומר
 שלום.
 לפני שאני נגש אל האור,
 נגיעה על שפתי מוציאה
 אותי מהחשך
 פותח את עיני, דם חוזר לעורקי
 שפתיך על שפתי ואני חוזר להיות חי.
 כנראה שבעתיד כן נחיה יחד
 מכיון שלשנינו יש מחלה דומה
 מחלה מאוד מסכנת ולמחלה הזו
 קוראים אהבה.

יושב בתוך הכיתה

יושב בתוך הכיתה, המורה מדבר
מסתכל על החלון ושוקע בתוך חלום.
בחוץ הגשם ממשיך לפל
הברקים החזקים פוגעים ברצפה
מנסה להבין למה זה ככה בחוץ
אין שום סבה הגיונית
ואז אני מבין שהחרף אצלי בפנים.

כשאני חושב עליך יש לי סערה
הברקים הם לבי שפועם בחזקה
הגשם נופל כשאת לא לגדי דרך העיניים
ואני מחכה שהשמים יתבהרו בינתיים.

יושב בתוך הכיתה לא עברה שעה
עדין מסתכל על החלון שום דבר לא השתנה
בחוץ הכל קיצי כמו מקדם
אבל בפנים הכל חרפי ואני מבין
שאת צריכה להיות לגדי
כדי שהחרף יגמר.

• השיר "יושב בתוך הכיתה" זכה במקום השלישי על פי בחירת תלמידי ז' - י"ב ב"עמקים תבור"

השיר הוא לך

כְּשֶׁאֲנִי הוֹלֵךְ בְּרֵחוֹב
רוֹאֶה אוֹתְךָ מִכְחוּק
מִמְשִׁיךְ לְלַכֵּת אֲבָל אֶת עֵדוֹן מִתְרַחֵקת
מִנְסָה לְרוֹץ אֵלַיךְ
וּלְפִתַע מִתְעוֹרֵר וּמְבִין
שֶׁאֲנִי בְּתוֹךְ חֵלוֹם וְשָׁלֵא אֲבַדְתָּ אוֹתִי.

כְּשֶׁאֲנִי מִתְרַחֵק, תוֹפֵס בְּחֶבֶל לֹא עוֹזֵב
מִנְסָה לְהִתְנַגֵּד וּלְהִתְקַרֵב.
כָּל הַיּוֹם עֲלִיךְ חוֹשֵׁב וְזֶה עוֹזֵר לְהִתְרַכֵּז
כֵּן, וְאִזְ אֲנִי מְצָלִיחַ לְהִתְפַּס.

יוֹשֵׁב בְּחֶדֶר מְבִיט בְּתַמוּנוֹת
מִיִּשְׁהוּ קוֹרֵא לִי אֲבָל אֲנִי שְׂקוּעַ בְּחִלּוּמוֹת
כִּי חִלּוּמוֹת עֲלִיךְ זֶה כְּמוֹ מוֹסִיקָה
שְׂאוּטָמַת אֶת הָאֲזָנִים לְעוֹלָם
אֲבָל הַמוֹזִיקָה הַזֶּה הִיא אֶת הַלֵּב, פּוֹתַחַת.

כְּשֶׁאֲנִי מִתְרַחֵק...

בְּסוּף הַכֵּל נִגְמַר בְּזֶה
שֶׁאֲנִי יוֹשֵׁב בְּחֶדֶר אוּ עַל עֵץ
וְכוֹתֵב הַמוֹן מְלִים שְׂמֵתִחְבְּרוֹת
לְשִׁירִים
הַמוֹן מְלִים, שִׁירִים עֲלִיךְ
אִז תְּבִינִי אֲהוּבָה שֶׁהַכֵּל הוֹלֵךְ כֵּן
אֶתִּי וְאֶתְךָ וְהַשִּׁיר הַזֶּה הוּא
לְךָ.

עטרה אל- האיק

נולדתי בקיבוץ גזית ב-1969 בתקופת הלינה המשותפת. הילדות בקיבוץ של אז הייתה לי קשה בגלל החברה הסגורה והנוקשות של המערכת.

הקשיים אותם חוויתי דחפו אותי לאהבת הכתיבה, ולחיפוש מקורות של כוח ואנרגיה במילים ובתיאורי הטבע והנוף של עמק יזרעאל.

כיום, יש לי שתי בנות, למדתי חינוך מיוחד. וכ-7 שנים, אני עובדת כמורת שילוב, המנהלת את מרכז הלמידה בביה"ס "עמקים תבור" בקיבוץ מזרע ומסייעת לתלמידים מחטיבת הביניים בתחומי הלימוד ההומניסטים.

לצד התהום שנפערה

לצד התהום שנפערה
 מתגלה חבל הצלה
 לאן אפנה עתה?
 הלמעלה או למטה
 לכאן ולכאן אתה לצדי
 מסיט, מפתה או מציל
 נותן ולוקח, דוחה ומושך
 מאיר את החשך
 או מצל את האור-
 שם על שפת הבור
 התבלבלתי בפיון ובדרך
 ישבתי לפוש ולנוח
 התרמיל מעלי כבר תפוח
 המים אוזלים והחמצן עכור
 החבר שמצאתי לפעמים קצת
 שבור
 אך שלי הוא ומפל משמר אשמרנו
 ואל כל בורותי אקחנו
 באש ובמים נלך יד ביד
 במדבר ובנים ובשדות של סרפד.
 אנחנו כח שלא תם
 כח יקר מסוגו בעולם.

תומר שיבולי

כותב מאז שאני זוכר את עצמי.
מלחין והוגה דעות בתחום האמנות
האקספרימנטאלית מאז קיץ '97.
עובד פה ושם. לומד.
בשנים האחרונות, עוסק בעיקר
בהטפת מוסר האין-קץ מן העבר.
רוכב על גלגלי האתמול ונע ונד בין
רבע וחצי בלילה לשעת הגאולה.

על אהבה ונעורים נצחיים

מדבר אינסופי, חשוד ומרחק,
היכן שאהבה אינה צומחת, נח לבי אשר נשחק,
עד היום בו הקיץ יחזר,
עד היום בו אמצא אותך, יקירתי, ולעולם לא אביט לאחור.

דרך חפושי הרבים, בעירות ובכפרים,
כאב רב ידעתי, על תהלה ועל נשים.
למרות ששמץ לא היה לי, למעז חפצי התם,
הו, כיצד בבטחון ידעתי, שאת שלי, לעולם.

כמה חם הוא גופך, שנדמיתי לשכח,
ניחוח נשיותך, שנותן לי כח,
רגע של שלמות, שלם מתמיד,
והשנים שיעברו, רק תטבנה לנו בעתיד.

ובמדבר אינסופי, פורח, לא כל כך רחוק,
שני לבבות נחים בצל מעין נעורים וצחוק,
צפור אביב שרה לקסמיה של אהובתי,
ואהבתי אליך, ילדה, תוסיף לחיות אחרי מותי

הפגישה הבאה

כְּמוֹ נָסִיךְ וְנִסְיָכָה,
כָּכָה דְּמִינֵתִי אוֹתְנוּ.
כָּכָה דְּמִינֵתִי אוֹתִי וְאוֹתְךָ
בְּאַגְדָּה עִם סוּף טוֹב הַיְינוּ.

כְּמוֹ מֶלֶךְ וּמַלְכָּה,
כֵּךְ אֲנִי חוֹלְמֵת.
חוֹלְמֵת עָלֵינוּ בְּכָל לַיְלָה
כְּמוֹ בְּמַעֲשֵׂיהָ מְשַׁלְמֵת.

עַד הַפְּגִישָׁה הַבָּאָה
אֲמַשִּׁיךְ לְדַמְיוֹן, אֲמַשִּׁיךְ לַחֲלֹם.
עַד הַפְּגִישָׁה הַבָּאָה
אֲמַשִּׁיךְ לְהַתְּפַלֵּל בַּלַּיְלָה וּבַיּוֹם.

אַתָּה נָסִיךְ, אֲנִי הַנִּסְיָכָה
אַתָּה הַמֶּלֶךְ, וְאֲנִי שְׁלֵךְ
מִה שֶׁלֹּא תִהְיֶה, בְּשִׁבְלִי אַתָּה גְבוּר
תְּמִיד אֶהְיֶה אִתְּךָ, בַּחֲשֵׁךְ וּבְאוֹר.

אֵל תֵּלֵךְ, אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְהִשָּׂאֵר לְבַד.
תִּשָּׂאֵר, אֲנִי רוֹצֶה עוֹד חֲלוֹם אֶחָד.
אֵל תִּנְפֹּץ, כָּל הַחֲלוֹמוֹת מִתְּחִילִים לְקַבֵּל תִּקְוָה,
תִּישׁוּן, אוֹלֵי אֲזֻכָּה לְרֵאוֹת אוֹתְךָ בְּחֲלוֹם הַבָּא.

על אהבה ואנכי

מישהו שם מחכה לי
מישהו שיהיה רק שלי
מישהו שיאהב אותי לנצח
האחד שיציל אותי

הנסיך שלי מחכה
הנסיך שלי, היפה
הנסיך שיוציא אותי מכל הבליגן
נסיכי מחכה לי, אבל לא כאן

הוא רחוק ממני, נפשי התאומה
אי שם בעולם הגדול
האחד שיציל, האחד שיאהב
האחד שיתן את הכל

אז איך נוצר החבור?
החבור המיוחד הנפלא.
איך קורה הקסם הזה?
הקסם שנקרא אהבה.

אם לא נפגש
אם לא נדבר
אם לא נתחבר לעולם.
אז לא נהיה
אז לא יהיה
הקסם המפלא בעולם.

יובל גזית

נולדתי ב... כי כך חייב היה לקרות (יש לי סרט קטן בשחור לבן).

אני חי גם עכשיו.

אני מקווה שבעתיד אמשיך לחיות טוב כמו שהצלחתי לחיות עד עכשיו, ואולי קצת יותר.

זאת צפור אחת

זאת צפור אחת
צפור אחת מעל שמים כהים
שמים לאין סוף
שבסוף מסתיימים

את רואה אמרתי לה
כן אני רואה
היא אמרה לי
לאן זה יוביל ?

את מה שיש לנו
יש

ואת מה שאין
לא נוכל להכיל

"היה או לא היה"
אמר המשורר
אנחנו הקשבנו
עכשו אפשר
להתחיל

קרן יערי איור הכריכה

לְפַעְמִים
בְּשֶׁרֶק אָנִי וְאַתָּה קִימִים
אָנִי מְבִינָה לְמָה הַכְנָסֶת אוֹתִי
מִסְפִּיק לִי הַמְבָט
מִסְפִּיקָה לִי הַנְגִיעָה
כְּדֵי לְשָׂאב אוֹתִי לְעוֹלָמְךָ

קשה לי לכתוב על אהבה
אז במקום לכתוב אני מעדיפה לצייר
אותה.

זינה ירמנקו איורים לשירים

מסיימת את שנתי האחרונה בביה"ס ומקווה
לעתיד טוב.
שלוש יחידות מתמטיקה וגאה בזה (!!)
מציירת מאז שאני זוכרת את עצמי, אבל לא כל כך
אוהבת להציג את יצירותי בפומבי.
מתבטאת טוב יותר בציור מאשר בכתיבת שירים.
נהנית מיותר מידי ז'אנרים של מוזיקה.
רגילה לצייר לגלינה כל מיני דברים לספרייה.
כמו גם הפעם הזאת.
תהנו!